

(S)

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2022 m. sausio 12 d.

Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Alės Bukaviniienės, Gražinos Davidonienės ir Sigitos Rudėnaitės (kolegijos pirmininkė),

susipažinusi su 2021 m. gruodžio 31 d. paduotu **pareiškėjos uždarnosios akcinės bendrovės „Kontmena“** kasaciniu skundu dėl Lietuvos apeliacinio teismo 2021 m. spalio 12 d. nutarties peržiūrėjimo,

nustatė:

Pareiškėja UAB „Kontmena“ padavė kasacinį skundą dėl Lietuvos apeliacinio teismo 2021 m. spalio 12 d. nutarties peržiūrėjimo. Skundžiama nutartini palikta nepakeista Kauno apygardos teismo 2021 m. rugsėjo 1 d. nutartis, kuria atsakyta priimti pareiškėjų (kreditorių) UAB „Kontmena“, UAB „Euromisa“, UAB „Krašto projektai ir partneriai“ bei J.L. atskirąjį skundą dėl Kauno apygardos teismo 2021 m. rugpjūčio 19 d. nutarties dalies, kuria netenkintas kreditorių prašymas atstatyti likviduojamos dėl bankroto UAB „Laugina“ nemokumo administratorių.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų ([CPK 346 straipsnio](#) 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyti kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais ([CPK 347 straipsnio](#) 1 dalies 3 punktas). Be to, [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, jog kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet ypatingais teisės klausimais, siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliamų teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui.

Kasaciniame skunde argumentuojama, kad Juridinių asmenų nemokumo įstatymo (toliau – JANĮ) 40 straipsnyje, reglamentuojančiame nemokumo administratoriaus atstatydinimą, nėra įtvirtinta draudimo skusti nutartį, kuria atsakoma tenkinti prašymą atstatyti nemokumo administratorių. Pareiškėjos įsitikinimu, toks draudimas kyla iš ydingos teismų praktikos, joje klaidingai aiškinant, kad nutartis atmesti prašymą atstatyti nemokumo administratorių neužkerta kelio tolesnei bylos eigai. Pareiškėjos teigimu, pirmosios instancijos teismo nutartis, kuria atmetamas prašymas atstatyti nemokumo administratorių, neabejotinai užkerta kelią tolesniam bylos – klausimo dėl nemokumo administratoriaus atstatydinimo konkrečiais faktiniais pagrindais – nagrinėjimui. Anot pareiškėjos, draudimas kreiptis į apeliacinės instancijos teismą šiuo klausimu yra iš esmės neproporcingas kreditoriaus teisių ribojimas. Be to, pareiškėjos vertinimu, Lietuvos teismų pozicija, kad pirmosios instancijos teismo priimtose nutartyse, kuriomis netenkintas prašymas atstatyti nemokumo administratorių, yra neskundžiamos, pažeidžia Lietuvos Respublikos Konstitucijos 30 straipsnį, kuriame nustatyta, jog asmuo, kurio konstitucinės teisės ar laisvės pažeidžiamos, turi teisę kreiptis į teismą. Pareiškėja teigia, kad nagrinėjamu atveju yra pagrindas kreiptis į Konstitucinį Teismą su prašymu ištirti, ar JANĮ tiek, kiek jame nėra tiesiogiai įtvirtinta teisė atskiruojų skundu skusti pirmosios instancijos teismo nutartį, kuria atmetamas prašymas atstatyti nemokumo administratorių, neprieštarauja Konstitucijos 30 straipsnio 1 daliai.

Atrankos kolegija, susipažinusi su šiais kasacinio skundo argumentais, teismų procesinių sprendimų turiniu, pateiktais motyvais ir jų pagrindu padarytomis išvadomis, nusprendžia, kad kasacinio skundo argumentais nepatvirtinama [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalyje nustatytų kriterijų kasacijai, t. y. kad egzistuoja pagrindas peržiūrėti bylą kasacine tvarka. Dėl šių priežasčių darytina išvada, kad kasaciniame skunde nekeliami tokių teisės klausimų, kurie atitiktų nors vieną [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalyje nurodytą bylos peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindą.

Atrankos kolegija konstatuoja, kad pateiktas kasacinis skundas neatitinka [CPK](#) 346 straipsnio, 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakyta priimti ([CPK](#) 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai).

Kartu atrankos kolegija nurodo, kad [CPK 3 straipsnio](#) 3 dalyje įtvirtinta, jog jeigu yra pagrindas manyti, kad įstatymas arba kitas teisės aktas ar jo dalis, kurie turėtų būti taikomi konkrečioje byloje, gali prieštarauti Konstitucijai ar įstatymams, teismas sustabdo bylos nagrinėjimą ir, atsižvelgdamas į Konstitucinio Teismo kompetenciją, kreipiasi į jį, prašydamas spręsti, ar tas įstatymas arba teisės aktas ar jo dalis atitinka Konstituciją ar įstatymus.

Pažymėtina, jog kasacinis teismas yra išaiškinęs, kad [CPK 3 straipsnio](#) 3 dalyje yra įtvirtinta teismo pareiga, atsižvelgiant į konkrečios bylos aplinkybes ir toje byloje taikytino konkretaus teisės akto turinį, kreiptis į Konstitucinį Teismą, jeigu yra pagrindas manyti, kad įstatymas ar

kitas teisės aktas, kuris turėtų būti taikomas konkrečioje byloje, prieštarauja Konstitucijai ar įstatymams. Teismas byloje iškilusi (ar bylos šalies iškelta) klausimą dėl kreipimosi į Konstitucinį Teismą sprendžia, atsižvelgdamas į bylos aplinkybes. Įstatyme nustatytas tik vienas pagrindas, kada teismas privalo kreiptis į Konstitucinį Teismą: kai teismui konkrečioje byloje kyla pagrįstų abejonių dėl taikytino įstatymo ar kito teisės akto konstitucingumo (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2007 m. kovo 13 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. 3K-3-95/2007](#)). Teismas privalo kreiptis į Konstitucinį Teismą tais atvejais, kai jam kyla pagrįstų abejonių dėl taikytino teisės akto, kurio atitikties Konstitucijai patikrinimas priklauso Konstitucinio Teismo kompetencijai, konstitucingumo (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2012 m. balandžio 10 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. 3K-3-133/2012](#)).

Atrankos kolegijos vertinimu, pareiškėjos argumentai nesuteikia pagrindo kilti pagrįstoms abejonėms dėl JANĮ nuostatų, susijusių su nemokumo administratoriaus atstatydinimo klausimo išsprendimu, konstitucingumo. Atrankos kolegija atkreipia pareiškėjos dėmesį į tai, kad teismo nutartis, kuria atsisakyta atstatydininti bankroto administratorių, neužkerta kelio tolimesnei bylos eigai, nes ja neapribojama galimybė toliau vykti bankroto procesui, todėl dėl teismo tarpinės nutarties, priimtose bankrutuojančios įmonės nemokumo administratoriaus atstatydinimo klausimu, pagrįstumo ir teisėtumo proceso dalyvis galės pasisakyti apeliaciniame skunde dėl galutinio teismo procesinio sprendimo, priimto dėl bankroto bylos esmės. Be to, bankrutuojančios įmonės administravimo santykiams esant tęstiniais ir padėčiai, buvusiai nutarties, kuria atsisakyta tenkinti prašymą dėl bankroto administratoriaus atstatydinimo, priėmimo metu, galint pakisti, kreditorius, kilus pagrįstų abejonių dėl administratoriaus nešališkumo, suinteresuotumo, tinkamo pareigų vykdymo, gali vėl teikti tokią informaciją teismui ar įstatyme nustatyta tvarka inicijuoti jo atstatydinimą. Atrankos kolegija daro išvadą, kad pareiškėjos kasaciniame skunde nurodytais argumentais nepagrindžiamas pagrindo kreiptis į Konstitucinį Teismą egzistavimas. Pažymėtina, kad Konstitucijos 106 straipsnio 4 dalyje nustatyta, jog kiekvienas asmuo turi teisę kreiptis į Konstitucinį Teismą dėl Konstitucijos 105 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų aktų, jeigu jų pagrindu priimtas sprendimas pažeidė šio asmens konstitucines teises ar laisves. Taigi, pareiškėja šią Konstitucijoje įtvirtintą teisę gali įgyvendinti kreipdamasi į Konstitucinį Teismą su individualiu skundu.

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, vadovaudamasi [CPK 350 straipsnio](#) 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

n u t a r i a :

Kasacinį skundą atsisakyti priimti.
Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjos

Alė Bukaviniene

Gražina Davidonienė

Sigita Rudėnaitė